

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

49e ZITTINGSPERIODE

GEWONE ZITTING 1998-1999

HANDELINGEN VAN DE OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

26/1/1999

C 722 Bedrijfsleven, Wetenschapsbeleid,
Onderwijs,
Nationale wetenschappelijke
en culturele instellingen,
Middenstand en Landbouw

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

49e LÉGISLATURE

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

ANNALES DES RÉUNIONS PUBLIQUES DE COMMISSION

26/1/1999

C 722 Economie, Politique scientifique,
Education,
Institutions scientifiques et culturelles,
Classes moyennes et Agriculture

Sommaire

Mardi 26 janvier 1999

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE, DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE - C 722

Question orale de Mme Simonne Creyf au vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "le fonctionnement de l'Office de Contrôle des Assurances" (n° 1736)

orateurs : Mme **Creyf**, M. **Di Rupo**, vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur

Interpellation de M. Hugo Van Dienderen au vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "deux plaintes de la Commission européenne concernant la politique de l'environnement" (n° 2187)

orateurs : MM. **Van Dienderen**, **Di Rupo**, vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur

Motions

Questions orales jointes de :

- M. Maurice Didden au vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "les retraits d'argent à l'étranger après l'introduction de l'euro" (n° 1776)

- M. Marc van den Abeelen au vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "les frais imputés par les banques pour des retraits d'argent à l'étranger après l'introduction de l'euro" (n° 1869)

orateurs : MM. **Didden**, **van den Abeelen**, **Di Rupo**, vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur

Question orale de M. Maurice Didden au vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "une éventuelle journée d'essai (Y2K) pour toutes les institutions en vue de la fiabilité de l'appareillage à la lumière de ce qu'on appelle la bombe millénaire" (n° 1777)

orateurs : MM. **Didden**, **Di Rupo**, vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur

Question orale de M. Marc van den Abeelen au vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "la distribution par le gouvernement de calculatrices spéciales pour la conversion de franc en euro" (n° 1802)

orateurs : MM. **van den Abeelen**, **Di Rupo**, vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur

Inhoud

Dinsdag 26 januari 1999

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPSBELEID, HET ONDERWIJS, DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND EN DE LANDBOUW - C 722

Mondelinge vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "de werking van de Controledienst voor de Verzekeringen" (nr. 1736)

sprekers : mevrouw **Creyf**, de heer **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel

Interpellatie van de heer Hugo Van Dienderen tot de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "twee klachten van de Europese Commissie inzake het leefmilieubeleid" (nr. 2187)

sprekers : de heren **Van Dienderen**, **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel

Moties

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- de heer Maurice Didden aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "geldopnemingen in het buitenland na de invoering van de euro" (nr. 1776)

- de heer Marc van den Abeelen aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "de kosten aangerekend door de banken bij buitenlandse geldopnames na de invoering van de euro" (nr. 1869)

sprekers : de heren **Didden**, **van den Abeelen**, **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel

Mondelinge vraag van de heer Maurice Didden aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "een eventuele testdag (Y2K) voor alle instellingen met het oog op de bedrijfszekerheid van de apparatuur in het licht van de zogenaamde millenniumbom" (nr. 1777)

sprekers : de heren **Didden**, **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel

Mondelinge vraag van de heer Marc van den Abeelen aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "de verdeling door de regering van speciale rekenmachines voor de omrekening van frank naar euro" (nr. 1802)

sprekers : de heren **van den Abeelen**, **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS
SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES
NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES
ET DE L'AGRICULTURE
RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 26 JANVIER 1999

PRÉSIDENCE de
M. Ansoms

La séance est ouverte à 10.25 heures.

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN,
HET WETENSCHAPSBELEID, HET ONDERWIJS,
DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE
EN CULTURELE INSTELLINGEN,
DE MIDDENSTAND EN DE LANDBOUW

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 26 JANUARI 1999

VOORZITTER :
De heer Ansoms

De vergadering wordt geopend om 10.25 uur.

Mondelinge vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "de werking van de Controledienst voor de Verzekeringen" (nr. 1736)

Question orale de Mme Simonne Creyf au vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "le fonctionnement de l'Office de Contrôle des Assurances" (n° 1736)

De **voorzitter** : Mevrouw Simonne Creyf heeft het woord.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijn vraag heeft wel wat aan actualiteitswaarde ingeboet. Ik had ze zes weken geleden reeds ingediend als dringende vraag in plenaire vergadering, maar uiteindelijk is ze in de commissie beland.

Mijnheer de minister, begin december pleitte minister van Financiën Viseur voor een fusie tussen de Commissie voor het Bank- en Financieuzen en de Controledienst voor de Verzekeringen. De Commissie voor het Bank- en Financieuzen paste enkele maanden geleden haar methodes aan, na een doorlichting door het studiebureau

McKinsey. Ze zette onder meer bijkomende specialisten in voor de controle en vormde multidisciplinaire controleteams. Daartegenover staat de Controledienst voor de Verzekeringen, die op zeker ogenblik in de zaak-Assubel niet erg gunstig in het nieuws is gekomen.

Mijnheer de minister, hoe staat u als minister van Economische Zaken tegenover een eventuele fusie van de CDV en de CBF ?

Welke aanpassingen zouden binnen deze commissies nodig zijn om een dergelijke fusie mogelijk te maken ?

Kan u het eens zijn met de bewering dat een audit van de CDV zich opdringt ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

De heer **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is juist dat de beroepen van bankier en verzekeraar vandaag meer aan elkaar verwant zijn dan in het verleden. Geruchten uit de sector over de verklaringen van mijn collega van Financiën tonen aan dat er over dit voorstel geen unanimititeit is bereikt.

Het *Center for European Policy Studies* heeft deze kwestie onlangs aangesneden in een studie, *Financial Supervision in EMU* genoemd. Volgens deze studie zou een dergelijke fusie voordelen hebben : één enkel loket, schaalvergroting, één enkele controleur voor de financiële conglomeraten, geen arbitrage tussen controleurs enzovoort.

Niettemin bieden gespecialiseerde instellingen eveneens voordelen : een gemakkelijker management, beter gedefinieerde mandaten, een betere aanpassing van de verschillende risico's en technieken van elke sector, een betere kennis door elke controleur van zijn sector.

De CDV en de CBF werken al nauw samen. De techniek van één enkel loket wordt vaak toegepast. In het Fortis-dossier hebben de ondernemingen zich tot één verantwoordelijke gericht voor de Belgische en voor de Nederlandse overheden. Er werd een samenwerkingsprotocol gesloten tussen de CDV en de CBF inzake het toezicht van de ondernemingsgroepen. Zodoende ont-snapt men aan het fenomeen van *double gearing* - dubbel gebruik van eigen kapitalen.

Dans le passé, certains dysfonctionnements ont été mis en lumière à l'occasion de l'affaire Assubel. Mais les faits se sont déroulés en 1987. Depuis

lors, un audit a été réalisé à l'OCA. Depuis près de dix ans, la communication entre les différentes directions de l'OCA a été accrue. Des équipes de contrôle multidisciplinaires ont vu le jour. Les moyens de l'OCA ont aussi été renforcés.

L'OCA fait également appel à des experts extérieurs, en particulier des réviseurs d'entreprises. La collaboration entre l'OCA et ces experts a été renforcée.

Je ne suis pas, a priori, opposé au principe d'une collaboration plus étroite entre l'OCA et la CBF. Cependant, préalablement à toute fusion, il convient d'en envisager tous les avantages et tous les inconvénients. Une fusion ne se justifierait que si ces avantages dépassent nettement les inconvénients. Cela ne me paraît pas le cas en l'espèce.

De **voorzitter** : Mevrouw Simonne Creyf heeft het woord.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn duidelijk antwoord en ik neem er akte van.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Interpellatie van de heer Hugo Van Dienderen tot de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecomunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "twee klachten van de Europese Commissie inzake het leefmilieubeleid" (nr. 2187)

Interpellation de M. Hugo Van Dienderen au vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "deux plaintes de la Commission européenne concernant la politique de l'environnement" (n° 2187)

De **voorzitter** : De heer Hugo Van Dienderen heeft het woord.

De heer **Hugo Van Dienderen** (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, deze twee klachten zijn geen geïsoleerde gevallen. België heeft nu eenmaal de reputatie zeer traag te zijn bij het omzetten van Europese richtlijnen. Inzake het aantal omzettingen staan wij op de dertiende plaats van de vijftien lidstaten. Een omzetting duurt bij ons gemiddeld 21,2 maanden en hiermee bezetten we de twaalfde plaats op vijftien. In de

periode 1996-1997 was België bovendien de absolute kampioen van de Europese Unie inzake het aantal veroordelingen. In die periode hebben we er namelijk negen opgelopen. Mijnheer de minister, deze gegevens komen uit een rapport van uw collega van Buitenlandse Zaken en ik neem aan dat ze correct zijn.

Hier gaat het om twee nieuwe klachten. De eerste heeft betrekking op een richtlijn inzake het aanmaken van afvalverpakkingen en het beperken van hun effect op het leefmilieu. De tweede klacht heeft te maken met het ecologisch labelen van producten.

Europa wil de consument de mogelijkheid bieden om ook met de milieuvriendelijkheid van een product rekening te houden bij het maken van zijn keuze. De Europese regelgeving voorziet in de oprichting van een nationaal organisme dat de toekenningsaanvragen voor een dergelijk ecologisch label moet beoordelen. Na lang aandringen is dit organisme in oktober tot stand gekomen. Het is echter nog steeds niet operationeel. Volgens een Belga-bericht moet eerst nog een wet worden goedgekeurd in verband met de administratieve kosten van het behandelen van deze aanvragen.

Mijnheer de minister, deze lamlendige traagheid staat in schril contrast met de aanpak van onze noorderburen. Zij hebben al een tijdschrift van de Stichting Milieukeur, het organisme dat in Nederland bevoegd is voor deze aangelegenheden. Voorts beschikken zij over een zeer goed uitgewerkte en klantvriendelijke website op Internet. Zij zijn hier dus volop mee bezig terwijl bij ons hiervan nog geen sprake is.

Dit alles werd nochtans vermeld in het regeerakkoord. Ik citeer : "Het milieuvriendelijk beleid zal worden versterkt, in het bijzonder dankzij de wetgeving inzake productinformatie en ecolabeling". Enkele maanden vóór de verkiezingen werd deze intentie nog steeds niet uitgewerkt. In het regeerakkoord staat dat u zich zult inzetten om "een actief, milieugericht productbeleid te voeren ter aanmoediging van duurzame productie- en consumptiewijzen". Deze intentie kan onder meer dankzij het ecolabel worden verwezenlijkt.

Mijnheer de minister, hiermee kan men inspelen op het milieubewustzijn van de consument. Dat milieubewustzijn is immers een realiteit waarmee rekening moet worden gehouden, vraag het maar aan Shell of Nike. Zij weten dat meer en meer consumenten zich door ethische en ecologische principes laten leiden. Dankzij het bestaan van ecolabels kan

een aantal andere consumenten meer milieubewustzijn ontwikkelen. Naast de macht van de overheid en de vakbonden zal ook de macht van de consumenten een belangrijke rol spelen in het komende millennium. De overheid moet er dan wel voor zorgen dat er betrouwbare instrumenten komen en één ervan is het ecolabel.

Gezien de nakende verkiezingen trachtte u de schijn hoog te houden en op 14 december richtte u een studiedag in over duurzame consumptie. Maar, mijnheer de minister, indien u nalaat de intenties uit te voeren die in het akkoord zijn opgenomen en die ertoe strekken duurzame consumptie operationeel te maken, heeft een dergelijke studiedag weinig zin, hoe goed de initiatiefnemers het ook menen. In feite komt de organisatie van deze studiedag neer op zuivere *window dressing*, in de zin dat men tracht te verbergen dat er eigenlijk geen milieubeleid wordt gevoerd.

Hoe dan ook, het vereiste instrument terzake is het eco-label, maar jammer genoeg is het nog steeds niet operationeel. Op dat vlak, mijnheer de minister, draagt u een grote verantwoordelijkheid.

De Federale Raad voor duurzame ontwikkeling stipuleerde duidelijk in zijn advies over Kyoto dat deze regering de politieke wil ontbreekt om een klimaatbeleid te voeren. Blijkbaar ontbreekt haar eveneens de politieke wil om een milieubeleid te voeren. Deze regering beschikt zelfs niet over de politieke wil om de intenties die zij zelf meer dan drie jaar geleden formuleerde, waar te maken.

Mijnheer de minister, graag kreeg ik enige uitleg over de twee inbreuken waarvan sprake. Welke maatregelen zullen worden genomen om de zaken recht te zetten ? Hoever staat het met het wetsontwerp tot financiële regeling van het organisme ? Wanneer zal de organisatie eindelijk operationeel zijn ? Waarom verloopt alles bij ons zo tergend traag, terwijl onze noorderburen al lang over dat instrument beschikken ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

De heer **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecomunicatie, belast met Buitenlandse Handel : Mijnheer de voorzitter, in antwoord op de interpellatie van het geachte lid, heb ik de eer hem het volgende mee te delen.

De informatie over de betrokken inbreuken dateert van 10 december 1998, datum waarop de commissie twee persmededelingen deed.

Het comité voor de toekenning van het Europees milieukeurmerk werd geïnstalleerd op 30 september 1998 en inmiddels vergaderde het reeds tweemaal. De reglementering is aldus volledig operationeel.

De nodige beschikkingen inzake de afvalverpakkingen werden opgenomen in de wet met betrekking tot de productnormen op het vlak van het federale niveau. Deze wet werd inmiddels door de Kamer goedgekeurd en werd bekrachtigd door het Staatshoofd op 21 december 1998. Eerstdaags zal zij worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Er is nog één uitvoeringsbesluit te nemen zodra de wet van kracht is.

J'ajoute, monsieur le président, qu'à titre personnel, j'ai beaucoup de sympathie pour M. Van Dienderen qui nous pose en général des questions fort opportunes. Cependant, je constate que chaque fois que le gouvernement et la majorité se préoccupent de questions importantes, comme le développement durable, ou mènent des actions pertinentes, M. Van Dienderen considère qu'il ne s'agit que d'une illusion. Quand c'est lui qui s'en occupe, c'est une réalité, mais quand c'est nous qui nous en occupons, ce n'est qu'une illusion !

Pourtant, je peux vous affirmer que nous nous préoccuons intensément du développement durable. Nous essayons d'avoir un comportement de consommateur responsable, nous buvons d'ailleurs du café Max Havelaar. J'ai également demandé que l'on réalise une étude au sein de mon ministère pour définir notre consommation d'eau, d'électricité et de papier afin de tendre vers ce comportement responsable. Il ne s'agit donc pas d'une illusion, mais d'une réalité.

Si nous tenons des colloques, c'est parce que nous avons l'intention d'agir. Il est vrai que nous n'en faisons pas un argument électoral. Nous agissons avec discrétion, mais peut-être de manière plus approfondie. Voilà la différence.

De voorzitter : De heer Hugo Van Dienderen heeft het woord.

De heer Hugo Van Dienderen (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de minister, u en de regering werken inzake milieubeleid inderdaad veel te discreet, ook op het vlak van de uitvoering van het regeerakkoord terzake.

Mijnheer de minister, u zegt dat u laat onderzoeken hoe uw departement energie kan besparen. Ik zeg u dat het regeerakkoord bepaalt dat heel de

federale administratie aan geïntegreerde milieuzorg zal meewerken. De administratie Leefmilieu en Volksgezondheid heeft in samenwerking met de universiteit van Gent een project opgezet. Sinds vorig jaar wordt het geïmplementeerd. In vergelijking met de belofte van het regeerakkoord dat heel de federale administratie aan geïntegreerde milieuzorg zou werken, zijn de huidige resultaten peanuts. Meer nog, in vergelijking met andere landen, hinkt België achterop. Nederland staat veel verder inzake milieukeurmerken. Zij doen meer dan eens tweemaal vergaderen. Zij hebben een operationele website met degelijke informatie en een gratis tijdschrift. Dat is milieubeleid voeren.

Ik dring erop aan dat de Belgische regering eveneens een dergelijk beleid zou voeren. In mijn motie van aanbeveling vraag ik niets meer of niets minder dan de uitvoering van het regeerakkoord.

De voorzitter : Mijnheer Van Dienderen, uit uw vragen en repliek kon ik niet opmaken dat u een motie van aanbeveling zou indienen.

De heer Hugo Van Dienderen (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, de toon van mijn interpellatie van er geen van tevredenheid.

De voorzitter : We zijn erger gewoon van u.

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Hugo Van Dienderen en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Hugo Van Dienderen

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, vraagt de regering onverwijld werk te maken van de milieu-etikettering zoals al gevraagd door de Kamer met resolutie 1164."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Hugo Van Dienderen et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Hugo Van Dienderen

et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, invite le gouvernement à mettre en oeuvre sans tarder l'étiquetage écologique, comme elle l'a déjà demandé par la voie de la résolution n° 1164."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Simonne Creyf.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Simonne Creyf.

Over de moties zal later worden gestemd.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement.

De heer Hugo Van Dienderen (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, de door de Kamer goedgekeurde resolutie over het geheel van duurzame ontwikkeling dringt onder meer aan op milieu-etikettering. Ik stel vast dat de Europese Commissie oordeelt dat België terzake onvoldoende initiatieven heeft genomen. Daarom herinner ik de regering aan de resolutie en haar eigen regeerakkoord.

Er moet mijns inziens geen eenvoudige motie worden ingediend.

M. Di Rupo, ministre : Monsieur le président, ce que dit M. Van Dienderen n'est pas exact : nous avons accompli tout ce que nous avions promis. On a d'ailleurs fait plus que ce qui était inscrit dans l'accord de gouvernement.

De heer Hugo Van Dienderen (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de minister, heeft de regering gedaan wat ze moest doen ? Zo ja, waarom dient de Europese Commissie dan klacht in ? De regering is niet in orde.

M. Di Rupo, ministre : D'accord, la commission fait son travail. Mais tout cela date de décembre dernier. Le timing n'a peut-être pas été tout à fait respecté, mais le travail a été fait.

De heer Hugo Van Dienderen (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de minister, het comité voor de toekenning van het Europees milieukeurmerk is nog steeds niet operationeel. Men heeft slechts tweemaal vergaderd. U zegt zelf dat er nog een uitvoeringsbesluit moet volgen.

M. Di Rupo, ministre : Si vous appréciez tellement le modèle hollandais, vous devez aller habiter dans ce pays. Leur modèle n'est pas le mien.

De voorzitter : Het incident is gesloten. L'incident est clos.

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- **de heer Maurice Didden aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "geldopnemingen in het buitenland na de invoering van de euro" (nr. 1776)**

- de heer Marc van den Abeelen aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "de kosten aangerekend door de banken bij buitenlandse geldopnames na de invoering van de euro" (nr. 1869)

Questions orales jointes de :

- M. Maurice Didden au vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "les retraits d'argent à l'étranger après l'introduction de l'euro" (n° 1776)

- M. Marc van den Abeelen au vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "les frais imputés par les banques pour des retraits d'argent à l'étranger après l'introduction de l'euro" (n° 1869)

De voorzitter : De heer Maurice Didden heeft het woord.

De heer **Maurice Didden** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de minister zal niet verwonderd zijn dat ik deze vraag stel. Iedereen in Europa binnen de eurogroep keek uit naar het ogenblik waarop de wisselkoerskosten zouden wegvallen. Dat is ondertussen gebeurd door de komst van de euro. De bankinstellingen konden evenwel een vergoeding uit om het wegvallen van de wisselkoersprovisie van ongeveer 1,4% bovenop de koers van de munt zoals door de Nationale Bank werd vastgesteld, te compenseren. Zij rekenen de klanten "een verwerkingsprovisie" of een extra vergoeding aan. Iemand die in het buitenland met een debetkaart verrichtingen doet, moet een vaste extra vergoeding betalen, met daarbovenop een percentage dat varieert van 0,05% tot 0,75% op het opgenomen bedrag. Op die manier worden de verliezen door de wisselkoersen geleden, gecompenseerd. Voor beperkte bedragen is de toestand nu slechter of gelijk aan de toestand vóór de euro. De consument had dit helemaal niet verwacht.

Mijnheer de minister, hoe reageren daarop de verschillende regeringen, elk met een minister bevoegd voor het vaststellen van de prijzen ?

De voorzitter : De heer Marc van den Abeelen heeft het woord.

De heer **Marc van den Abeelen** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, rond de tarificatie van de banksector is heel wat commotie ontstaan. In de commissie voor de

Financiën werd het voorstel goedgekeurd, maar vorige week, in de plenaire vergadering, werd het opnieuw naar de commissie verzonden. Ik stel vast dat de afspraken die er met de banksector zouden moeten zijn, toch zijn misgelopen.

De banksector is niet gelukkig en blijft lobbyen voor een aantal zaken. Wij zijn niet gelukkig en de consumenten al evenmin. De reden daarvan is dat de consument ervan uitging dat op het ogenblik dat de euro zou worden ingevoerd - de eerste minister heeft dat steeds herhaald - de wisselprovisies en andere kosten zouden verdwijnen.

Dit is natuurlijk een utopie, vermits banken hun inkomsten toch ergens moeten halen. In de ons omringende landen kon dat op een pragmatische wijze worden opgelost. Het zou betekenen dat als men in New York woont en men zou winkelen in Alabama, men in Alabama de bank in New York een transactiekost zou opleggen. Nee, in de Verenigde Staten is er een transactiekost die voor iedereen gelijk is. Hier wordt een en ander schijnbaar onder de mantel der liefde bedekt en wordt een aantal tarificaties ingevoerd die bij de consument wrovel verwekken. Dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Als minister van Economische Zaken houdt u daarop in principe toezicht. Ik wil graag weten of u op de hoogte was van de beslissing van de banken. Hebben de banken u ingelicht ? De volksvertegenwoordigers werden wel op de hoogte gehouden via de lobby van de Belgische Vereniging van Banken, die ons voortdurend wil vertellen hoe weinig zij wel verdienen en hoe moeilijk zij het hebben.

Dreigt de tariefverhoging het imago van de euro niet aan te tasten ? Als politicus kan men nu wel blijven zeggen dat de euro het neusje van de zalm is, maar de gewone consument, de man in de straat, heeft weinig interesse voor de euro en vindt dit alleen maar moeilijk. Trouwens, wat zal er gebeuren als de euro effectief in omloop zal worden gebracht ? Ik herinner mij dat de Fransen jaren aan een stuk nog hebben gesproken over een miljoen centiemtes en ik vraag mij af in welke mate men de Belgische frank en de Nederlandse gulden psychologisch zal kunnen wegtoveren, als men altijd moet vermenigvuldigen.

Zult u over het tarief nog overleg plegen met de banken ? Zo ja, welk standpunt zult u dan innemen ? Zult u een globaal akkoord proberen te sluiten ? Op welke manier zult u dat inkleden ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik dank de heren Didden en Van den Abeelen voor hun vragen die mij de gelegenheid bieden enige toelichting te geven bij het probleem van de provisies voor het omwisselen van vreemde valuta. Om het probleem te vereenvoudigen, wil ik me eerst beperken tot de wisselverrichtingen die in België worden uitgevoerd. Ik denk hierbij aan de aankoop en de verkoop van vreemde valuta.

Het koninklijk besluit van 23 maart 1995, gewijzigd door het koninklijk besluit van 1 maart 1998, regelde tot 31 december 1998 de tariefaanduiding van de wisselverrichtingen met aanduiding van de aankoopkoers en de verkoopkoers. De wisselkoers omvatte bijgevolg de provisie van de bank, de gemaakte kosten en het wisselrisico. Het was de regel "alles inbegrepen", overeenkomstig de voorschriften van de wet op de handelspraktijken. De definitieve vastlegging van de pariteiten tussen de valuta die aan de euro deelnemen, heeft het wisselrisico uitgeschakeld. De tarifiering moet bijgevolg nog slechts de kosten dekken voor manipulatie, opslag en bankvergoeding. Dit heeft de regering ertoe aangezet de regels inzake tariefaanduiding van de wisselverrichtingen te wijzigen.

Uit zorg om transparantie wordt in het koninklijk besluit van 17 december 1998 erin voorzien dat met ingang van 1 januari 1999 de provisie die van toepassing is op de lidstaten in de eurozone, afzonderlijk wordt aangegeven. Zij zal dus niet meer vervat zitten in de aankoop- en verkoopkoersen van deze valuta. Deze koersen zullen bovendien identiek zijn in alle banken. De provisie daarentegen verschilt van bank tot bank.

In het tarief voor geldopnames in het buitenland worden twee elementen verrekend. Er is de provisie die door de buitenlandse bank wordt geïnd om haar kosten te dekken. Deze bedraagt 70 frank + 0,25%, wat hetzelfde is als vóór de invoering van de euro. Tevens is er de vergoeding van de Belgische bank. Voordien omvatte de wisselkoers een bepaalde marge, die niet in de afrekeningen voor de klant bleek. Met de invoering van de euro werd deze marge voor verrichtingen die in landen van de eurozone worden uitgevoerd, vervangen door een behandelingsprovisie.

Di Rupo

Deze provisie verschilt van bank tot bank. Bank A rekent bijvoorbeeld 45 frank + 0,05% aan, bank B een eenmalig forfait van 85 frank en bank C een tarief van 15 frank + 0,75%. De meeste banken vragen een forfaitaire som plus een percentage. Daardoor ligt de prijs voor een verrichting voor een klein bedrag relatief hoger dan deze voor een verrichting voor grotere bedragen.

Pour les petits montants, il est exact que le prix est supérieur à celui réclamé avant l'introduction du nouveau système. Pour un montant moyen d'environ 4 000 francs et pour des montants supérieurs, il est généralement plus avantageux.

En conclusion, je tiens à souligner que le prix réclamé au client pour le change de monnaies nationales constitue en fait le prix décidé par la banque pour assumer son service. Comme je l'ai déjà indiqué à deux reprises, ce prix diffère d'une banque à l'autre et a très peu de liens avec l'euro. Ce dernier a supprimé le risque de change entre les monnaies participantes. En principe, c'est ce risque qui devrait coûter moins cher. Mais soyons clairs : l'euro n'est pas responsable du phénomène auquel on assiste aujourd'hui. Au contraire, il y a aujourd'hui une visibilité beaucoup plus grande des coûts réels des services bancaires. Auparavant, ceux-ci passaient inaperçus puisqu'ils étaient inclus dans les prix de vente et d'achat des monnaies étrangères.

Globalement, le tarif réclamé pour le change de ces monnaies est ainsi moins onéreux, sauf pour les opérations de faible montant. Il est toujours désagréable de payer des frais, mais on ne peut pas y échapper. Les adaptations tarifaires ont eu lieu dans le respect de la réglementation des prix actuellement en vigueur.

Par ailleurs, afin de rendre le passage à l'euro indolore pour les citoyens, la loi du 30 octobre 1998, appelée loi euro, a imposé aux institutions financières d'effectuer chez nous une série d'opérations gratuitement. Ainsi, celui qui laisse son compte libellé en francs belges peut, gratuitement, effectuer des opérations en euro. L'inverse est également possible. Le passage du franc belge à l'euro est également gratuit. De plus, on pourra échanger les pièces et les billets gratuitement chez son banquier à l'échéance de 2002.

Enfin, monsieur le président, chers collègues, je voudrais encore apporter deux éléments d'information sur ce sujet très important.

Nos collègues ont manifestement raison de se préoccuper de la chose, parce que je sens qu'émerge une certaine incompréhension dans l'opinion publique. J'y suis très sensible.

Premier élément. J'ai demandé à la Commission européenne d'envisager la possibilité d'avancer la mise en circulation des pièces et des billets. Cette mise en circulation doit évidemment se faire avec l'accord unanime des onze pays concernés.

Pourquoi ai-je fait une telle demande ? Je m'aperçois que tout ce qui a été fait, a été bien fait. L'avènement de l'euro est largement salué sur les marchés.

J'ai très vite constaté que nos concitoyens ont beaucoup plus de maturité qu'on ne l'imaginait. Ils sont tout à fait prêts à céder un élément de souveraineté important qu'est la monnaie nationale pour quelque chose d'autre car ils sentent qu'il se passe quelque chose. Ils savent que la création de l'euro est indispensable dans le monde actuel. Attendre trois ans pour voir concrètement cette nouvelle monnaie, c'est une éternité.

Je ne sous-estime pas les problèmes techniques que va générer l'introduction de l'euro. Mais j'aimerais mettre la pression afin que la technique s'adapte à la volonté des citoyens.

Je ne désespère pas d'y arriver parce que je pense que mon constat ne pourra qu'être partagé par davantage de responsables.

J'ajoute un deuxième élément important face à cette nouvelle pratique. Puisqu'il faut désormais indiquer les prix, j'ai demandé à mon service des prix au ministère des Affaires économiques de rassembler les coûts des différentes banques, que nous possédons d'ailleurs, et de les publier sans commentaires. Les consommateurs doivent savoir de quoi il retourne car il existe de très fortes différences de prix.

Il y a d'autres problèmes que nous essaierons de résoudre à l'avenir, non sans beaucoup de difficultés parce que nous devons traiter avec les autres pays de l'eurozone. Je songe au coût des virements en euros, pour lequel nous devons obtenir un accord, ce qui n'est pas simple. S'il est difficile d'imposer un prix, on pourrait au moins imposer la transparence des coûts liés à ces opérations.

Autre élément - et je m'aperçois de plus en plus de cette nécessité -, il est conseillé aux personnes qui voyagent

d'éviter d'utiliser des chèques. Pour toucher ici un chèque libellé en francs français, les frais sont véritablement exorbitants, surtout quand il s'agit de faibles montants.

Nous continuons à essayer d'apporter un maximum d'informations en cette matière, avec deux objectifs clairs :

1) une pression à la baisse sur les prix, dans des limites raisonnables bien entendu ; s'il est normal que les services rendus soient rétribués, il faut que ces coûts soient le plus bas possible, donc à l'avantage du consommateur ;

2) la communication des prix aux consommateurs.

De voorzitter : De heer Maurice Didden heeft het woord.

De heer Maurice Didden (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp en apprecieer de bezorgdheid van de minister ten voordele van de consument. Ik weet dat hij op dat vlak heel gevoelig is.

Toch blijven wij met een kleine kater zitten in verband met de operaties terzake van de banken voor de kleinere bedragen onder de 4 000 tot 5 000 frank.

Bovendien wijs ik erop dat - ik heb dat punt tijdens het stellen van mijn vraag niet naar voren gebracht - ook de buitenlandse banken, onder meer in Nederland, eigenlijk een consument-onvriendelijke houding ten overstaan van de dekking van de eurocheques aannemen. Daardoor begint het hele gegeven van de introductie van de euro voor de consument, naast de positieve kanten, ook negatieve kanten te vertonen.

Ik vind dat dit zoveel mogelijk in de tijd moet worden beperkt.

Le président : La parole est au ministre.

M. Di Rupo, ministre : Sincèrement, je ne pense pas que l'euro a des aspects négatifs à cet égard. Auparavant, ces coûts existaient déjà, en formule "tout compris", mais ils étaient cachés. Ces coûts sont désormais connus et les gens y sont dès lors plus sensibles, mais il ne faut pas dire que l'euro en est la cause. L'euro a créé la "révélation" du coût. Chacun est désormais conscient des prix, ce qui est plutôt favorable, à mon avis, parce qu'on peut peut-être alors faire pression pour les réduire, alors qu'auparavant, on ne bougeait pas parce qu'on ne savait pas. Il y a là une nuance à apporter.

De voorzitter : De heer Marc van den Abeelen heeft het woord.

De heer **Marc van den Abeelen** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij aan bij de heer Didden.

Mijnheer de minister, wat u ons uitlegt is naar mijn gevoel de pure waarheid. U moet echter eens een consument, die bijvoorbeeld in Kortrijk woont, proberen uit te leggen waarom hij gratis geld uit de muur kan halen wanneer hij dat in Kortrijk doet, maar kosten moet betalen wanneer hij dat vijf kilometer verder, over de Franse grens, zal doen.

Het ontwikkelde systeem is fout. In België is elke geldafhaling gratis. Het is echter zoals met het gratis busvervoer van minister Stevaert. Niets is gratis in dit leven.

De consument zal veronderstellen dat, of hij de euro uit de muur haalt in België of in Italië - een euro is immers een euro - dit gratis blijft. In Italië zal hij er echter moeten voor betalen en in België niet.

De hele problematiek is de tarificatie uit te leggen. Collega Didden heeft groot gelijk wanneer hij zegt dat de mensen zich zullen afvragen of men daarvoor de euro nodig had als er nog moet worden voor betaald en zij zullen nog gelijk hebben ook.

Vroeger kon de consument nog begrijpen dat er kosten waren want het was een andere munt. Hier gaat het echter om dezelfde munt. Zelfs in een softwaretransactie blijft een euro een euro. De pariteiten liggen vast.

Eigenlijk moet worden uitgelegd dat bankservice geld kost. Men moet er durven voor uitkomen en zeggen hoeveel het kost. Daar moet de concurrentie spelen.

M. Di Rupo, ministre : Monsieur Van den Abeelen, j'espère qu'il y aura demain des accords à l'échelle de l'eurozone comme il existe, aujourd'hui, des accords interbancaires chez nous. Si ce n'est pas le cas, vous n'aurez toujours aucun frais si vous retirez des euros à un guichet ou à un bancontact de notre pays - il faut bien sûr espérer que cela reste comme cela. Si, par contre, vous vous rendez de l'autre côté de la frontière et qu'il n'existe pas d'accords, vous aurez des frais, ce pour toute une série de raisons. On aura donc intérêt à avoir quelques euros en poche si on se rend à l'étranger. Il faut évoluer en la matière. Il faudrait étendre les systèmes interbancaires à des banques situées à l'extérieur de nos frontières.

Il faut savoir que les Belges sont à l'avant-garde. C'est nous qui avons créé le système banksys. Si, aujourd'hui, il est possible de retirer de l'argent un peu partout dans le monde, c'est grâce aux Belges.

Si on examine les systèmes bancaires de certains pays, dont je ne citerai pas les noms, on s'aperçoit qu'ils vivent encore au moyen-âge en cette matière.

Un immense effort doit être accompli et des démarches doivent avoir lieu auprès d'un certain nombre d'institutions financières d'autres pays. C'est ce que nous essayons de faire dans le cadre, bien sûr, de la Belgique.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Maurice Didden aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "een eventuele testdag (Y2K) voor alle instellingen met het oog op de bedrijfszekerheid van de apparatuur in het licht van de zogenaamde millenniumbom" (nr. 1777)

Question orale de M. Maurice Didden au vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "une éventuelle journée d'essai (Y2K) pour toutes les institutions en vue de la fiabilité de l'appareillage à la lumière de ce qu'on appelle la bombe millénaire" (n° 1777)

De **voorzitter** : De heer Maurice Didden heeft het woord.

De heer **Maurice Didden** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de millenniumbom betreft de afstelling van de computerapparatuur op het jaar 2000.

Wij weten dat in ons land een Forum 2000 bestaat dat deze aangelegenheid begeleidt in de bedrijven, in de KMO-instellingen en ik veronderstel ook bij de overheid waar de apparatuur ook op dit gegeven moet zijn afgesteld.

In Nederland werd het voorstel geopperd om reeds in het midden van het jaar een testdag te organiseren voor alle instellingen. Op die manier zou worden vermeden dat men op 1 januari 2000 voor de verschrikkelijke verrassing komt te staan dat een aantal computers en programma's niet meer functioneert, wat volgens bepaalde voorspellingen zelfs tot faillissementen zou kunnen leiden.

Moet men in ons land ook niet meer doen dan vrijblijvend mensen te sensibiliseren via het Forum 2000 ? Zou hier ook geen voortijdige testdag moeten worden georganiseerd, tijdens dewelke men kan nagaan of alle apparatuur is ingesteld op de overgang naar het jaar 2000 ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

De heer **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel : Mijnheer de voorzitter, collega's, in zijn vergaderingen van respectievelijk 10 juli en 18 december 1998 heeft de Ministerraad akte genomen van het eerste en het tweede rapport van het Millennium Forum 2000.

Hierin zijn de door het Forum ondernomen acties in het eerste en tweede semester van 1998 opgenomen. Bovendien is een stand van zaken op federaal, Europees en internationaal niveau inzake de millenniumproblematiek weergegeven, met inbegrip van een aantal aanbevelingen voor de overheid en de particuliere sector. Beide rapporten werden door de regering aan de Kamer van volksvertegenwoordigers overhandigd.

In geen van beide rapporten is het voorstel tot het inrichten van een testdag voor alle bedrijven en overheidsinstellingen opgenomen.

Si vous ne disposez pas encore des deux rapports, je peux vous les remettre.

De **voorzitter** : De heer Maurice Didden heeft het woord.

De heer **Maurice Didden** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil die rapporten graag lezen en zal ze vanzelfsprekend in ontvangst nemen. Ik erken dat de regering inspanningen doet op het vlak van de sensibilisatie. Het is positief dat zij zich van het probleem bewust is. Toch meen ik dat men moet overwegen voor een aantal instellingen een test te organiseren teneinde niet voor verrassingen komen te staan die zeer gevaarlijk en nadelig zouden kunnen zijn voor het leven in het jaar 2000 en later.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Marc van den Abeelen aan de vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel, over "de vergoeding door de regering van speciale rekenmachines voor de omrekening van frank naar euro" (nr. 1802)

Question orale de M. Marc van den Abeelen au vice-premier ministre et ministre de l'Economie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur, sur "la distribution par le gouvernement de calculatrices spéciales pour la conversion de franc en euro" (n° 1802)

De **voorzitter** : De heer Marc van den Abeelen heeft het woord.

De heer **Marc van den Abeelen** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, tijdens de voorstelling van het eerste jaarverslag van het commissariaat-generaal voor de euro werd bekendgemaakt dat de overheid een speciaal rekenmachientje ter beschikking zou stellen. Het zou tussen de 40 en de 60 frank kosten en worden verdeeld via de banken en postkantoren. Dat is mijns inziens zeker geen slecht initiatief. Ik denk immers dat de mensen het nog jaren zullen hebben over franken en een dergelijk machientje de invoering van de euro kan vergemakkelijken.

Enkele dagen later hebt u laten weten dat de regering deze machientjes zou laten verdelen door de ziekenfondsen. Misschien wilden de banken en De Post u daarvoor kosten aanrekenen en is u daarom van gedacht veranderd. Bij de ziekenfondsen hebt u natuurlijk "een voet in huis" en u hebt er wellicht op gerekend dat zij de verdeling gratis zouden doen. Welnu, niemand is bij wet verplicht zich bij een ziekenfonds aan te sluiten. U zal dus een aantal mensen niet bereiken. Ikzelf ben niet bij een ziekenfonds aangesloten.

Mijnheer de minister, u hebt de verdeling ook uitgesteld tot Pasen. Dat is natuurlijk een prachtig paasei, maar ik stel mij terzake toch vragen.

Ten eerste, is dit een gecoördineerde actie tussen de overheid en de particuliere sector? Ik denk dat sommige mensen uit de particuliere sector deze machientjes ook wel, hetzij tegen betaling, hetzij gratis, zullen aanbieden. Hebt u daarover overleg gepleegd?

Ten tweede, worden de rekenmachientjes die u ter beschikking gaat stellen, gratis verdeeld? Het is immers de trend dat de overheid alles gratis geeft. Ik denk maar aan het busvervoer. Ik vraag mij af hoeveel belastingen wij daarvoor méér zullen moeten betalen, want *in fine* moeten deze machientjes toch worden betaald.

Ten derde, hoe gaat u deze rekenmachientjes verdelen? Gaat u het via de ziekenfondsen doen? Gaan de ziekenfondsen bijdragen in de kosten? Als het een sociaal voordeel is, kunnen de ziekenfondsen de machientjes misschien leveren aan terugbetalingstarief!

Ten vierde, waarom wacht u tot Pasen? Is het omdat de verkiezingen in aantocht zijn? Zal er de vermelding "Don du ministère des Affaires économiques" of "De la part de E. Di Rupo" opstaan? U zal dan de pers halen als de persoon die al deze machientjes heeft geschonken. Ik vraag mij af in hoeverre dat strookt met de wet op de verkiezingsuitgaven. Ik dacht dat ministers geen brochures meer mochten uitdelen, dus ook geen rekenmachientjes. De vraag die ik u vandaag stel, is eigenlijk een cadeau: Gaat u machientjes uitdelen? Als u ja zegt, komt u in de pers als de paashaas die gratis rekenmachientjes uitdeelt. Gelukkig staat u niet op de lijst in mijn kiesarrondissement!

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

De heer **Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil onze collega van den Abeelen danken voor zijn heel interessante vraag.

Het gaat niet over een gecoördineerde actie tussen de regering en de particuliere sector. De particuliere sector verkoopt en biedt omrekentoeselletjes aan, - on devrait dire "des calculatrices" et pas "des calculettes".

De actie van de regering heeft tot doel het aanbod van de markt aan te vullen. Het is niet de bedoeling deze rekenmachientjes te verdelen bij personen die zich zonder probleem de gewenste rekenmachientjes kunnen aanschaffen. De regering heeft derhalve gedacht aan de 65-plussers. De rekenmachientjes die op de markt aanwezig zijn, kunnen hen voor gebruiksproblemen stellen. Daarom werd beslist offertes aan te vragen voor de levering van rekenmachientjes die aangepast zijn aan deze doelgroep.

Met betrekking tot de prijs van deze rekenmachines zal worden beslist over het aantal dat gratis kan worden verdeeld. Er wordt voorrang verleend aan de minst begoeden.

De ziekenfondsen blijken de beste vector te zijn om de oudere personen te kunnen bereiken. Zij hebben trouwens reeds samengewerkt met de regering en De Post voor de publicatie van een folder met uitleg over de euro voor oudere personen. Er is echter op dat vlak nog geen enkele beslissing genomen. A fortiori is er over de modaliteiten van het partnerschap nog niets beslist.

Het aantal te bestellen omrekentoeselletjes zal afhangen van een evaluatie van wat de particuliere sector de gebruiker zal aanbieden. Een periode van drie maanden na de invoering van de euro bleek noodzakelijk om deze evaluatie op een correcte manier uit te voeren. Om deze reden was het onnodig om de procedure voor het aanvragen van prijsoffertes op te starten vóór het einde van 1998.

L'appel d'offre est paru au Journal des Communautés européennes du 29 décembre 1998 et au Bulletin des Adjudications du 1er janvier 1999. L'ouverture des offres se fera le 11 février 1999.

Le délai d'examen prévu sera d'un ou deux mois. A ce moment-là, on pourra commander les calculatrices. Mais il faudra encore un certain délai de fabrication.

Je tiens par ailleurs à préciser que cette action du gouvernement est mise en oeuvre par le ministère des Affaires économiques. Elle ne relève pas de la loi sur les dépenses électorales.

Comme toutes les actions en rapport avec l'euro, celle-ci a été concertée avec le Commissariat général à l'euro.

J'apporterai quelques précisions en ce qui concerne cette initiative.

Les adultes et les jeunes n'auront en général pas de difficulté à s'adapter à l'euro. Mais ce ne sera sans doute pas le cas pour certaines personnes âgées. Aujourd'hui, beaucoup de sociétés privées offrent des calculatrices. J'en reçois énormément et je les teste moi-même. Mais je constate que bon nombre de calculatrices qui me parviennent ne font pas l'arrondi à l'unité supérieure. Hier, par exemple, la calculatrice que j'ai utilisée n'arrondissait pas la deuxième décimale. Or, cela est contraire à la loi : les prix doivent être correctement affichés.

Dès lors, mon ministère a instauré un label afin de certifier les calculatrices et tous les appareils de mesure utilisés par

les commerçants. J'insiste pour que les personnes recevant des tickets établis en euros vérifient si les appareils utilisés sont bien labellisés. C'est une sécurité supplémentaire.

Par ailleurs, on a pensé qu'il fallait d'abord laisser la possibilité au secteur privé d'offrir des calculatrices au consommateur. Cependant, la responsabilité de l'Etat est de permettre aux habitants de notre pays, et en particulier aux personnes qui éprouveront davantage de difficulté, de ne pas être dépendants d'une entreprise ou d'un commerce. Si ces personnes veulent bénéficier d'une calculatrice pour faire la conversion, nous devons pouvoir la mettre à leur disposition.

En ce qui concerne la manière de procéder, on a beaucoup réfléchi. Finalement, nous nous sommes résolu à utiliser La Poste et les mutuelles, qui ont contribué financièrement à l'opération. Toutes les mutuelles sont concernées. En effet, tous les concitoyens, y compris les SDF, peuvent profiter des soins de santé. Dès lors, la probabilité que tout le monde soit couvert par l'ensemble des mutuelles est très grande. C'est certainement le meilleur moyen de travailler.

Il ne suffit pas d'adresser des lettres à la population car certaines personnes ne les liraient pas. Il est bon de travailler avec les mutuelles parce que les guichetiers peuvent aider la population.

J'en viens maintenant à la question du timing. Je tiens d'ores et déjà à souligner que ce n'est pas nous qui avons décidé que l'euro entrerait en vigueur le 1er janvier 1999. De plus, il est tout à fait fortuit que les élections soient organisées le 13 juin de cette même année.

Je ne veux pas faire d'amalgame entre ces deux événements, car cela n'est pas mon genre. Je ne vais pas commencer aujourd'hui à faire des opérations à caractère promotionnel.

L'agenda européen a été déterminé sans tenir le moins du monde compte des élections prochaines. Cela dit, avant la prochaine échéance électorale, il nous reste beaucoup de travail à faire.

Nous savons parfaitement ce que nous voulons, mais nous n'en connaissons pas le coût réel, la quantité et les délais nécessaires pour le réaliser. Tout cela dépendra des résultats de l'appel d'offres que nous allons ouvrir le 11 février prochain.

Sur la base des offres, nous pourrions déterminer la manière de procéder, la quantité à commander et le coût que cela va générer. Le cas échéant, nous pourrions échelonner les commandes: nous pouvons étaler cela jusqu'en 2002. Mais à ce jour, nous ne sommes pas capables de déterminer notre action de manière précise. Nous avons fait réaliser une pré-étude, mais celle-ci n'est pas suffisante.

Nous allons mettre à la disposition des mutuelles un certain nombre de calculatrices certifiées par le ministère des Affaires économiques. Et je tiens à préciser que celles-ci ne serviront pas de support publicitaire. D'autres seront distribuées par la Poste.

Mais n'anticipons pas. La prochaine étape, c'est le 11 février. Nous aviserons en fonction du contenu des offres. Et il est évident que nous tiendrons aussi compte de vos remarques.

De voorzitter : De heer Marc van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn uitvoerige uitleg.

Toch, mijnheer de minister, vrees ik dat u terzake communicatieproblemen te wachten staan want de zaken worden anders voorgesteld dan zij in werkelijkheid zijn.

Voorts kan ik vrede nemen met uw uitleg wat de technische kant van de zaak betreft, maar op het vlak van timing heb ik wel wat twijfels. Ik had echter niet anders verwacht dan dat u dat aspect, op de manier die u eigen is, zou verdedigen. Ik blijf er echter bij dat alles evengoed in september, na de verkiezingen, had kunnen gebeuren.

De actie mag dan wel uitgaan van het ministerie van Economische Zaken, maar uw naam blijft er wel aan verbonden. U blijft dus hoe dan ook de paashaas, mijnheer de minister.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *La réunion publique de commission est levée à 11.35 heures.*

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.35 uur.*